

Waar een wil is, is een weg

Lieze Platevoet over haar opleiding 'Communicatiemanagement' aan Arteveldehogeschool

De fysieke beperking van Lieze Platevoet uit Veurne hield haar niet tegen om de bacheloropleiding 'Communicatiemanagement' aan Arteveldehogeschool te volgen. Lieze studeert weldra af en sprak met het SIHO over haar aanpak en ervaringen tijdens haar studietraject.

Een grote kloof

Lieze neemt ons mee in haar verhaal voor haar start op Arteveldehogeschool: 'Door zuurstoftekort bij de geboorte, zijn er bepaalde delen in mijn hersenen niet ontwikkeld. Daardoor geven mijn hersenen verkeerde signalen naar mijn spieren, waardoor ik niet kan staan en ook spasticiteit in mijn armen heb. Ik heb dus hulp nodig om naar het toilet te gaan, bij het douchen en om in en uit bed te geraken. Tot mijn 12 jaar had ik nog een manuele rolstoel, maar daarna ben ik overgeschakeld naar een elektrische. Dit gaf mij het gevoel van **zelfstandigheid**. Sinds mijn 13 jaar heb ik een

hulphond die me helpt bij veel praktische zaken zoals mijn jas uitdoen en zaken oprapen. Ik heb ook buitengewoon onderwijs gevolgd. In het lager onderwijs merkte ik eigenlijk weinig verschil tussen mij en de andere kinderen. Mijn klasgenoten hadden ook niet door dat ik anders was op een bepaalde manier.'

“In het middelbaar begon ik de verschillen meer en meer te voelen en dat was heel confronterend.

Tijdens de middelbare schoolperiode zat Lieze niet goed in haar vel: 'De verschillen tussen mij en mijn klasgenoten kwamen meer tot uiting. In het laatste jaar werd ik ook gepest en lag ik niet goed in de groep. De **kloof** werd groter. Zij konden uitgaan en leren autorijden, terwijl dat voor mij allemaal niet mogelijk was. Ik begon de verschillen meer en meer te voelen en dat was best heel **confronterend**.'

Overstap naar hoger onderwijs

Voor Lieze was de overstap naar het hoger onderwijs de logische volgende stap: 'De overstap naar het hoger onderwijs, kwam voor mij echt op het juiste moment. Ik had nood aan een volledig nieuwe omgeving en een nieuwe start. Ik heb al altijd **zo normaal mogelijk** willen proberen te leven, dus verder studeren was voor mij de **logische volgende stap**.'

Lieze bepaalde haar studiekeuze op basis van de **praktische mogelijkheden**: 'Ik heb in het middelbaar secretariaat talen gedaan. Ik wou dus sowieso iets met talen doen. De richting Communicatiemanagement sloot daar perfect bij aan. Zowel mijn ouders als mijn GON-begeleider hebben mij bij die keuze geholpen. GON-begeleiding had ik in het lager en in het middelbaar. Mijn begeleiders boden ondersteuning bij het bepalen van de begeleidings-

maatregelen op school.’

De nodige aanpassingen

Voor Lieze van start ging op Arteveldehogeschool, sprak ze met haar diversiteitscoach Cia Muylle: ‘Samen bespraken we de nodige **aanpassingen**, zoals lesopnames, lokalen op het gelijkvloers, laptopgebruik en meer tijd tijdens examens. De richting Communicatie-management gaat door op de Campus Leeuwstraat, waar er geen lift aanwezig was. Arteveldehogeschool heeft daar toen meteen een aangepast en groter toilet gebouwd voor mij. Ook werd er gezorgd voor een hellend vlak zodat ik binnen kon op het gelijkvloers. Natuurlijk kan niet alles voorspeld worden van eventuele nodige aanpassingen. Maar ze waren steeds beschikbaar zodat ik waar nodig een beroep op hen kon doen. Samen met Arteveldehogeschool is er dus heel wat **denkwerk** aan vooraf gegaan om alles op te starten en zoveel mogelijk onverwachte situaties te vermijden.’

Een onzekere periode

Lieze woont in Veurne dus op kot gaan was noodzakelijk: ‘Doordat ik al sinds mijn 13 jaar een hulphond heb, mocht ik van mijn ouders op kot. Ik heb een **aangepaste studio** in de omgeving van het UZ in Gent. Dat is een studio van de

Universiteit Gent dat Arteveldehogeschool heeft geregeld. De studio is ruim en aangepast aan mijn mogelijkheden. Ook is er een regeling met studenten die mij helpen op kot.’

Lieze wou zelf altijd graag op kot gaan, terwijl iedereen rondom haar er niet in geloofde: ‘Ik wou altijd zo normaal mogelijk leven zoals de andere studenten. En als het dan toch niet lukt, dan zoeken we een oplossing. De eerste maanden waren wel echt **zwaar**. Ik had ook echt **stress** omdat ik het gevoel had dat ik me **moest bewijzen** tegenover al die mensen die gezegd hadden dat het niet zou lukken. Maar uiteindelijk heb ik dat kunnen loslaten en besepte ik dat het voor mezelf moet doen en niet voor de anderen.’

“Ik had stress omdat ik het gevoel had dat ik me moest bewijzen.

Aangezien Lieze twee keer per dag verpleging krijgt, moest alles hierop worden afgestemd. Er moest bekeken worden dat die hulp niet overlapt met de lespauzes en kinesitherapie: ‘Dit was voor mij toch wel een van de grootste **uitdagingen**: de tijd juist inschatten en alles goed inplannen. Je hebt van veel verschillende mensen hulp

nodig. Dus je moet zien dat alles op elkaar is afgestemd. Er was veel **onzekerheid** in het begin. Je wordt geconfronteerd met zaken waarbij je vroeger nog nooit stilgestaan hebt. Ik vergeleek mezelf ook continu met medestudenten. Zij konden wel laat uitgaan. Ik voelde dat ik niet aansloot bij het **clichébeeld** van een echte student in Gent.’

Blijven volhouden

De eerste weken had Lieze de moed bijna opgegeven. Gelukkig stak één van haar kotgenoten haar een hart onder de riem: ‘Mijn kotgenoot zat ooit in dezelfde situatie en gaf me mee om vol te houden. Ook was het kotleven een grote **confrontatie** met de realiteit. Ik had meer hulp nodig dan dat ik dacht. Thuis was dat allemaal een ‘evidentie’. Gelukkig kon ik ook op mijn kotgenoten rekenen voor hulp en tips. Mijn eerste examenperiode is goed verlopen en ik had goede punten. Dat gaf mij ook wel **zelfvertrouwen**. De studies lukken, nu de rest nog. Ik heb veel mensen met een beperking leren kennen die ook verbleven in aangepaste koten. Dit zijn uiteindelijk echt goede vrienden geworden. Het is altijd mijn bedoeling geweest om zo normaal mogelijk te kunnen zijn, maar ik heb **aanvaard** dat ik niet altijd alles zal kunnen meedoen en heb

gezocht achter oplossingen. We amuseren ons allemaal samen op andere manieren, zoals bijvoorbeeld iets gaan drinken of naar een concert gaan. Dat ik niet echt kan uitgaan zoals de andere studenten piekt soms, maar ik heb het nu wel een plaats kunnen geven.'

Lieze heeft ook een boodschap aan iedereen die in dezelfde situatie zit: **'gewoon blijven volhouden'**. Waar een wil is, is een weg. Moest die vriend niet gezegd hebben van 'hou nog even vol', dan had ik het misschien ook opgegeven. Door de overstap naar het hoger onderwijs te maken, begon ik langzaam terug meer **zelfvertrouwen** te krijgen. Telkens als er mij iets lukte, wou ik nog meer kunnen. Hoe meer je kan, hoe meer je nog wilt bereiken. Moesten ze mij vragen of ik de studies opnieuw zou willen doen, zou ik onmiddellijk 'ja' zeggen.'

“Aan iedereen die in dezelfde situatie zit: gewoon blijven volhouden.

'Uiteindelijk is het de persoon zelf die het nog altijd het beste kan inschatten wat er mogelijk is en wat niet', getuigt Lieze. 'Het is vaak een **misvatting** om het traject onmiddellijk gemakkelijker te maken voor mensen met een beperking,

terwijl dat niet altijd nodig is. Ik zit nog steeds in het modeltraject en ben bijna afgestudeerd, dus ik ben van mening om de persoon altijd zelf te laten proberen wat hij of zij wilt en zien wat er lukt.'

Ondersteuning

Doorheen het traject bood Arteveldehogeschool Lieze steeds een zo goed mogelijke **ondersteuning en faciliteiten op maat**. Mijn **diversiteitscoach** biedt een grote ondersteuning: 'Ik vind het een meerwaarde dat ik één aanspreekpunt heb binnen Arteveldehogeschool dat alles van ondersteuning coördineert. Zij zorgt ervoor dat alles zo goed mogelijk aangepast is voor mij.'

Stage

Momenteel loopt Lieze stage bij een communicatiebureau in Gent. Uit schrik om geen stageplaats te vinden, startte Lieze haar zoektocht heel tijdig: 'Uiteindelijk heb ik heel snel een toffe stageplaats gevonden. Ik vind het ook heel leuk dat ze moeite gedaan hebben om het gebouw toegankelijk te maken voor mij. Buiten die toegankelijkheid, kan ik ook gewoon stage lopen zoals de andere studenten. Omwille van de huidige coronasituatie, doe ik de rest van mijn stage van thuis uit.'

“Ik zou het zeker opnieuw doen.

Weldra studeert Lieze af en start ze een verkort traject voor een bacheloropleiding marketing: 'Ik ben blij dat ik hier geraakt ben en ik zou het zeker opnieuw doen.'

